

Sygn. akt II Ca 488/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 23 kwietnia 2015r. sygn. akt I C 1343/14

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda 20.000(dwadzieścia tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.712,88 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu przed sądami obu instancji, w tym kwotę 3600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski

Sygnatura akt II Ca 488//15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 7 lipca 2014 r. powód M. P. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w Ł. o zasądzenie kwoty 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego tytułem zadośćuczynienia za śmierć siostry, która

zmarła na skutek wypadku komunikacyjnego spowodowanego przez ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz powoda M. P. kwotę 3.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014 r. do dnia zapłaty; w pozostałym zakresie powództwo oddalił i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Zdaniem Sądu zadośćuczynienie w wysokości 8.000 zł, z którego kwota w wysokości 5000 zł została wypłacona powodowi przed procesem, spełnia kryterium odpowiedniości i w pełni rekompensuje doznaną przez powoda krzywdę spowodowaną śmiercią jego siostry, jednocześnie kwota ta nie jest wygórowana na tle stosunków panujących obecnie w społeczeństwie.

Apelację od wyroku wniósł powód zaskarżając go w całość, tj. co do punktu II sentencji wyroku w zakresie oddalającym jego roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia ponad kwotę 3.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014 r. jak i co do punktu III wyroku w zakresie zasądzającym od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.502,47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrokowi temu powód zarzucił naruszenie przepisu kodeksu postępowania cywilnego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną w sprawie ocenę faktów i dowodów, polegającą na przyjęciu, iż znaczna różnica wieku między rodzeństwem wychowującym się na wsi stanowi o słabszej więzi emocjonalnej między rodzeństwem, aniżeli w sytuacji gdy rodzeństwo dzieli małą różnicą wieku; naruszenie przepisu prawa materialnego poprzez błędną wykładnię pojęcia sumy odpowiedniej z art. 446 § 4 k.c. polegającą na niedostatecznym uwzględnieniu kryteriów wpływających na wysokość zadośćuczynienia, a w konsekwencji błędne uznanie, iż sumą odpowiednią należną powodowi tytułem dodatkowego zadośćuczynienia jest kwota 3.000 zł, podczas gdy odpowiednią winna być kwota 20.000 zł, tym samym rażąco zaniżenie przyznanego powodowi dodatkowego zadośćuczynienia

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, tj. zasądzenie na rzecz powoda kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2014 r. do dnia zapłaty i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu za obie instancje, według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powoda pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie mimo nietrafnie podniesionego zarzutu naruszenia prawa procesowego w zakresie oceny dowodów tj. art. 233§1 k.p.c., bowiem uzasadniony jest zarzut naruszenia prawa materialnego art. 446 §4 k.c.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007r.,

II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

W tej sytuacji nie zachodziła również potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego wskazywana w apelacji powoda, bowiem wniosek ten nie dotyczył wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy, ale wynikał z odwołania się

apelującego do motywów orzeczenia innego sądu w sprawie wprawdzie dotyczącej tego samego zdarzenia, lecz obejmującej roszczenie dochodzone przez innego członka tej samej rodziny.

Wysokość zasądzzonego zadośćuczynienia jest w ocenie Sądu Okręgowego jest rażąco zaniżona.

Artykuł 446 § 4 k.c. zezwala obecnie na uzyskanie zadośćuczynienia od osoby odpowiedzialnej za śmierć osoby bliskiej bez potrzeby wykazywania jakichkolwiek dodatkowych przesłanek, poza wymienionymi w tym przepisie, co ułatwia dochodzenie zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie przyznawane na podstawie art. 446 § 4 k.c. obejmuje różne aspekty krzywdy spowodowanej śmiercią osoby bliskiej. Uwzględnia ono jako przedmiotu ochrony także naruszoną z tego powodu więź rodziną a wynagrodzenie krzywdy związanej ze zmianą sytuacji członków rodziny zmarłego, które podlega uwzględnieniu przy dochodzeniu innego roszczenia (odszkodowania na podstawie art. 446 § 3 k.c.).

Należy podkreślić, iż mimo że przez wiele lat orzecznictwo aprobowało zasądzanie niskich kwot zadośćuczynienia, to tendencja ta była krytykowana w doktrynie (zob. M. Nestorowicz, Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę w procesach lekarskich, PiP 2005, Nr 3, s. 9).

Należy też podkreślić, że każda sprawa ma indywidualnych charakter i kwestia wysokości zadośćuczynienia została pozostawiona ocenie sądu. Ocena ta nie może być jednak dowolna. Sąd Rejonowy ustalając wysokość odpowiedniego zadośćuczynienia wprawdzie wziął pod uwagę wszystkie istotne okoliczności wpływające na wielkość krzywdy, mimo tego przyznał kwotę dla brata zadośćuczynienie w wysokości 8.000 zł, które odbiega od przyznawanych świadczeń za tego rodzaju krzywdę.

Należy bowiem zważyć, że tak jak przy ustalaniu poszkodowanemu wysokości odpowiedniej sumy zadośćuczynienia na podstawie art. 445 §1 k.c, podobnie ma się rzecz w orzecznictwie sądowym, gdy chodzi o uwzględnianie przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia na podstawie art. 446 §4 k.c. kwot przyznawanych w podobnych przypadkach. Nie można bowiem całkowicie abstrahować od tendencji występujących w orzecznictwie w porównywalnych przypadkach, gdyż konfrontacja analizowanego przypadku z innymi pozwala uniknąć rażącej dysproporcji kwot zasądzanych z tytułu zadośćuczynienia, które mogłyby godzić w poczucie sprawiedliwości. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005 nr 2, poz. 40, z dnia 26 listopada 2009 r., III CSK 62/09, OSNC-ZD 2010, nr C, poz. 80 i z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 244/09, LexPolonica nr 2438712713.)

W podobnych sprawach sądy przyznawały zadośćuczynienie rodzeństwu za cierpienia związane ze śmiercią jednego z nich, kwoty oscylują w granicach od 20.000 zł do 45.000 zł (por. m.in. „portal orzeczeń” sądów okręgowych, w tym Sądu Okręgowego w Kaliszu).

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie kwotą odpowiednią będzie kwota 25.000 zł, która odpowiada stopniu pokrzywdzenia wywołanego nagłym zerwaniem więzi ze zmarłą. Sąd Rejonowy pominął bowiem to, że mimo dorosłości każdego z nich więź ta została zerwana w sposób tragiczny, wywołując wówczas u powoda przeżycia traumatyczne, a które trwają także i obecnie, bowiem siostra była osobą znacząca w jego życiu, na co wskazał obszernie biegły psycholog we wnioskach wydanej opinii. W tej sytuacji zasądzeniu podlega kwota niezaspokojonego roszczenia w ostatecznej wysokości 20.000 złotych.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji na podstawie art. 386 §1 k.p.c. O kosztach procesu przed sądami obu instancji orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 1081 k.p.c.

SSO Wojciech Vogt SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski